

Waarom de Tongenbeweging niet Bijbels is

Matt Costello, https://feasite.org/tongues_movement, 28-12-2010

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V.

I. Tongen¹ waren andere, echt bestaande talen

A. Toen de Heilige Geest op Pinksteren werd gegeven, in Handelingen 2, begonnen gelovigen te spreken in andere talen die zij nooit hadden aangeleerd. Deze bovennatuurlijke bekwaamheid om in andere talen dan die van henzelf te spreken, was het resultaat van het werk van de Heilige Geest (Handelingen 2:4). Buitenlandse aanwezigen die gekomen waren uit het hele Midden-Oosten verwonderden zich dat de Galileeërs spraken in hun eigen talen (Handelingen 2:6-11)! Deze toeschouwers verstonden wat deze Galileeërs zeiden – zij hoorden hen “over de grote werken van God spreken” (Handelingen 2:11).

B. Uit Handelingen 2 is het duidelijk dat beide Griekse woorden waaruit ons woord “talen” is afgeleid, verwijzen naar echte talen. Het woord “glossa” (Handelingen 2:4, 11) en het woord “dialekto” (Handelingen 2:8) verwijzen beide naar echte talen zoals onthuld door de tekst en de context. De gelovigen die in andere talen spraken waren niet aan het wauwelen in onbegrijpelijk gebrabbel. Zij verheerlijkten God op miraculeuze wijze in een andere taal dan die van henzelf.

C. Vandaag wauwelen charismaten en pentecostals in onbegrijpelijk gebrabbel wanneer zij zogezegd “spreken in tongen”¹ (SV & HSV: “spreken in talen”), maar zij werden geleerd hoe in “tongen” te spreken door leidende figuren binnen de charismatische en pentecostal kampen. De “tongen” die geuit worden door charismaten en pentecostals vandaag zijn geheel vreemd aan het miraculeuze spreken in echte talen waarvan blijk werd gegeven in de vroege kerk.

II. Tongen werden begrepen door degene die spreekt

A. Een zorgvuldige lezing van 1 Korinthiërs 14 (specifiek de verzen 2, 4 en 14) onthult duidelijk dat de persoon die in een taal sprak, begreep wat hij zei of bad. Hij sprak tot God (vs. 2), en hij bouwde zichzelf op (vs. 4). Opdat hij zichzelf zou opbouwen moest hij begrijpen wat hij zei.

B. In 1 Korinthiërs 14:14 zei Paulus, dat wanneer iemand spreekt in een andere taal, onbekend voor anderen, zijn begrip (noot: hij begreep wat hij zei) onvruchtbaar was (het was niet opbouwend voor anderen) tenzij hij zijn begrip deelde met anderen. Merk op dat de persoon bad “in de geest” maar ook met zijn verstand (1 Korinthiërs 14:15).

C. Vandaag, omdat charismaten en pentecostals in gewauwel praten in plaats van in een echte taal, weten zij niet (of kunnen niet weten) wat zij aan het brabbelen zijn. Zulk een “tongen” spreken is geheel vreemd aan het miraculeuze spreken in een echte, begrijpelijke taal zoals daarvan blijk werd gegeven in de vroege kerk.

III. Tongen moesten vertaald worden voor de stichting van de kerk

A. De vertaler wist en begreep wat de spreker zei. Het probleem in de vroege kerk, zoals behandeld door Paulus in 1 Korinthiërs 12-14, centreerde zich op het feit dat degene die in een taal sprak dit eigenlijk op een onliefdevolle manier deed, vermits hij zijn begrip niet deelde met anderen opdat hij het lichaam van Christus zou opbouwen (1 Korinthiërs 14:14-17).

¹ De term “tongen” in plaats van “talen” (Gr. *glossa*; *dialekto*) komt voor in de NBG-vertaling (1951). De Statenvertaling en de HSV geven beide “talen”. De KJV geeft “tongues” (tongen). Het Griekse “glossa” betekent fundamenteel “tongen” maar door implicatie “talen”, en dat laatste wordt bedoeld, behalve in Handelingen 2:3 waar de vorm van een tong wordt bedoeld en “glossa” dan ook met “tongen” moet worden vertaald.

B. De talenspreker moest voorzien in een vertaling van wat hij zei (1 Korinthiërs 14:13, 27-28) opdat anderen ook profijt konden hebben van zijn begrip. God wilde dat alle gelovigen in de vroege kerk Zijn boodschappen zouden begrijpen zoals gegeven door talen en profetieën (1 Korinthiërs 14:12, 19, 26-31). Zij die hun geestelijke gave (talen, profetie, kennis, enz.) uitoefenden mochten hun gaven niet zelfzuchtig beoefenen. De gelovigen in de kerk moesten in staat zijn “Amen!” te zeggen op wat de spreker aan hen kenbaar maakte (1 Korinthiërs 14:15-17).

C. Vandaag kunnen charismaten en pentecostals, die in “tongen” spreken, hun “tongen” niet interpreteren, omdat onbegrijpelijk gebrabbel geen steek houdt! Taal moet begrepen worden om vertaald te kunnen worden. En weinigen denken aan het vertalen, zoals het bijbelse precedent, voor de opbouw van de kerk.

IV. Tongen moesten ordelijk beoefend worden

A. Het feit dat de gave en interpretatie van talen door God gegeven was met het doel Hem te verheerlijken en voor de opbouw van de kerk, vraagt dat het gebruik en de vertaling van deze buitenlandse talen op een ordelijke manier zouden worden beoefend. Na in de vroege kerk de gelovigen bemoedigd te hebben om hun God-gegeven gaven te gebruiken voor de opbouw van het lichaam van Christus, beveelt Paulus de gelovigen: “Laat alle dingen op een gepaste wijze en in goede orde gebeuren” (1 Korinthiërs 14:40).

B. Gods Woord maakt overvloedig duidelijk dat God niet een God van verwarring is (1 Korinthiërs 14:33; Psalm 71:1). Het is opmerkenswaardig dat Paulus, in het hoofdstuk waarin hij het beoefenen van talen bespreekt in de Korinthische kerk, twee keer onderstreept dat alle dingen op gepaste wijze en in goede orde zouden gebracht worden, en dat God geen God van verwarring is.

C. Vandaag zijn charismatische en pinksterkerken frequent plaatsen van massa-verwarring, waar soms honderden personen tegelijk “spreken in tongen”. Wanordelijkheid, die één charismatische leider een “pandemonium” (alle boze geesten bij elkaar; hels lawaai) noemde, beschrijft passend “de manifestatie van de Geest” in charismatische en pinksterkerken.

V. Tongen waren een teken voor de joden in de vroege kerk

A. Gods Woord stelt duidelijk dat talen een teken waren voor de joden in de vroege kerk (1 Korinthiërs 14:20-23). Ze waren een teken dat God nu werkzaam was met een geheel nieuw lichaam, een lichaam dat bestond uit zowel heidenen als joden: de kerk (Efeziërs 2:11-22). Ze vormden ook een teken dat aangewend werd om de eerste-eeuwse joden te overtuigen dat het Evangelie dat gepredikt werd uit God was.

B. In het boek Handelingen wordt het spreken in talen drie keer genoemd (Handelingen 2, 10, 19), en in elk van die gevallen waren joden aanwezig. De joden hadden authenticatie van het Evangelie nodig in deze overgangperiode in de geschiedenis, en dit spreken in buitenlandse talen authenticerde het ware Christendom.

C. Vandaag weigeren charismaten en pentecostals te erkennen dat het bovennatuurlijke spreken in buitenlandse talen, door dezen die voorheen de taal niet kenden, een gave van God was in de vroege kerk, om Zijn boodschap aan de joden te authenticeren.

VI. Tongen zijn opgehouden

A. Het in talen spreken is vandaag verdwenen omdat de overgangperiode van wet naar genade reeds lang voorbij is. God gebruikt niet langer apostelen², profeten³ en anderen die Gods boodschap authenticerden “door tekenen, wonderen en allerlei krachten, en gaven van de Heilige Geest, overeenkomstig Zijn wil” (Hebreeënen 2:3-4).

² “Zijn er nog apostelen vandaag?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/hoeveelApostelen.pdf>

³ “Zijn er nog profeten vandaag?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/profetenVandaag.pdf>

B. Talen hielden op, en zo zijn er vandaag geen meer, omdat de canon van de Schrift gecompleet is. Paulus vertelde de Korinthiërs dat talen, enz., zouden ophouden (1 Korinthiërs 13:8) “wanneer het volmaakte⁴ (d.w.z. het volwassene of complete) zal gekomen zijn” (1 Korinthiërs 13:10). Toen de canon van Gods Woord compleet was, waren Gods woorden aan de mensheid beëindigd. Er waren geen verdere boodschappen of authenticatie meer nodig. Talen waren niet meer nodig na de eerste eeuw, omdat de kerk het complete Woord van God bezat, en geen verdere directe openbaring nodig had via profeten, apostelen, talen, enz.

C. Vandaag ontkennen charismaten en pentecostals dat de directe openbaring is afgesloten en opgehouden is te bestaan. Velen geloven dat God vandaag nog steeds spreekt door tongen, visioenen, dromen, enz.. Deze leer is niet alleen onschriftuurlijk, gezien het Woord van God alleen genoegzaam is voor alle dingen (2 Timotheüs 3:14-17), maar ze opent ook de deur voor vele vreemde en onbijbelse “woorden van God” aan de mensheid vandaag.

Lees ook:

- “Spreeken in talen?”: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/spreeken_in_talen.pdf
 - “Een teken voor ongelovig Israël”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tongen-tekenIsrael.pdf>
 - “Hollywoodactrice en tongen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/tongen-hollywood.pdf>
 - “50 Dingen over tongen en genezingen”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/50dingen.pdf>
 - “Verborgenheden in 1 Korinthiërs 14”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor14.pdf>
 - “Een geheime gebedstaal?”: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gebedstaal.pdf>
- ⇒ “Pinkster en Charismatische beweging”: <http://www.verhoevenmarc.be/#Pinkster>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

⁴ Het volmaakte is niet de hemelse toestand! Zie <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/1Kor13.pdf>